

Høringssvar om frø

Det spirer i Danmark! Interessen for økologi, bæredygtighed og selvforsyning har aldrig været mere kommercialiseret.

Sund fornuft har sejret og den almindelige haveejers er nu efter 30 år blevet afkriminaliseret – jeg støtter fuldt ud denne ændring af loven. Det er bare ikke nok! Det samlede haveareal i Danmark er enormt - og vi haveejere vil tages alvorligt. På nuværende tidspunkt sikrer lovgivningen de store frøfirmaers bundlinje, men gør det ulovligt at købe frø af gamle sorter, som i århundrede er blevet tilpasset vores klima. Som privat forbruger skal jeg købe frø som et frøfirma har rettigheder til, og som ofte ikke er avlet til vores klima og derfor ikke altid når at modne. Det er enormt vigtigt at de gamle sorter ikke blot bevares på et lager i NordGen – men lever i vores haver og repræsenterer den artsdiversitet som er naturlig. Lad de små havedyrkere være en backup af en bred artsdiversitet. En levende genbank.

Hvem ved: måske er det netop denne genetiske bredde, som - i form af havebrug - vil være fremtidens reele biodiversitet.

I en verden i forandring kan de lokale sorter hurtigt få langt større betydning end man oprindeligt troede. Jeg ønsker at loven får et langsigtet perspektiv, så biodiversiteten bevares. Dette kunne f.eks. gøres ved at sikre bevillinger til sortsbevarelse, gratis sortsregistrering af gamle og bevaringsværdige sorter og tilladelse til at bevaringsværdige sorter kan sælges frit af alle. Registrering af frø er af stor vigtighed for landmanden – men reglerne rammer alt for bredt. En landmand vil, forståeligt nok, gerne have sikkerhed for at flere hektar plantet til med gulerødder rent faktisk bliver til de gulerødder han forventer at få. Dette problem er ikke så stort for os havedyrkere, der primært dyrker for smagens skyld og ikke kun på grund af stort og ens udbytte. De mere interessante sorter skal også være tilgængelige for den almindelige havedyrker. Registreringen af frø rammer helt skævt når fru Jensen, som har en lækker bønne der trives specielt godt på Sydbyn, skal registrere den til 30.000 kr. for overhovedet at måtte sælge den til alle dem som var interesseret i den. Vi lever i et samfund hvor små iværksættere berømmes og kan starte firma fra den ene dag til den anden. Hvis det omhandler frø og dermed retten til at producere sin egen mad – så er reglerne helt uforståeligt restriktive. En landmand må ikke tage frø af egne afgrøder og plante dem næste år eller eventuelt videresælge dem. Denne ret har han - filosofisk set - ellers haft i al den tid mennesket har dyrket jorden.

Vi ønsker ikke et bureaukrati og en lovtekst som i væsentlig grad tilgodeser den kommercialiserede type-produktion af artsdiversiteten i et forløb der reelt set alligevel må blive planløst og ukontrollabelt.

Jeg opfordrer de ansvarlige politikere til at give loven endnu en gennemskrivning så sund fornuft og et langsigtet perspektiv også er repræsenteret i lovgivningen. Fødevarer sikkerhed er et enormt vigtigt emne – men for at der er reel fødevarer sikkerhed må artsdiversitet, bæredygtighed og retten til at dyrke egen mad vægtes langt tungere i lovgivningen end den gør i dag. Mvh

Steen Engholm